

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1098/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. КЗ и члана 61. КЗ и кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 33/18 од 02.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 254/21 од 25.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 33/18 од 02.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 254/21 од 25.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 33/18 од 02.12.2020. године, између осталог, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. КЗ и члана 61. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од једне године и девет месеци и због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.10.2017. године до 14.11.2017. године. Окривљени АА и ББ су обавезани да плате трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде, а оштећени ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ упућени су да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 254/21 од 25.05.2021. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљене ББ, адвоката Жељка Перовића, преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву К 33/18 од 02.12.2020. године тако што је Апелациони суд у Крагујевцу отклонио изречену меру одузимања предмета од окривљене ББ само у односу на путничко моторно возило марке „...“, сиве боје, са

бројем шасије ..., регистарске ознаке ..., потврде о регистрацији за предметно возило и кључа за исто, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљене ББ, као и жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића и Невене Ђокић, одбијају као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде члана 2. став 1. тачка 11) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи делимично побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Јекнића, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема обележја кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела. Према наводима захтева, окривљени је регистарску таблицу ..., која је издата од стране надлежног органа за путничко моторно возило марке „...“, власништво оштећеног ЖЖ, употребио као "праву исправу на недозвољен начин". По мишљењу браниоца, таква употреба прописно издате регистарске таблице није инкриминисана одредбом члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ обзиром да окривљени није предузео ни једну радњу на регистарској таблици односно није је преиначио нити је на било који начин изменио њен садржај и податке. У конкретном случају, окривљени је управљао путничким моторним возилом без одговарајућих регистарских таблица, на који начин је, по мишљењу браниоца, учинио прекршај из члана 327. став 1. тачка 67) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а не кривично дело из члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је правноснажно осуђен.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 355. став 1) КЗ прописано је да ће се затвором до три године казнити ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, а ставом 2) истог члана, да ће се ако је дело из става 1. овог

члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац казнити затвором од три месеца до пет година.

Према одредби члана 356. тачка 5) ЗКП ко исправу начини на тај начин што неовлашћено употреби прави печат или знак, сматраће се да чини дело фалсификовања исправе и казниће се по члану 355. овог законика.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у ставу првом, тачка 4), изреке првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела "начинио јавну исправу на тај начин што је неовлашћено употребио прави знак, тако што је на путничко моторно возило марке "...", са бројем шасије ..., власништво оштећеног ЗЗ, ставио регистарске таблице ..., које су од стране надлежног органа издате за путничко моторно возило марке "...", власништво оштећеног ЖЖ и тако возилом управљао у саобраћају".

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 356. тачка 5) КЗ у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава налаз и мишљење вештака електротехничке струке од 21.08.2020. године, у чијој изради је учествовао прецизни механичар ИИ који је дао и "налаз-извештај од 12.11.2020. године". Позивајући се на члан 8. Закона о судским вештацима, којим је прописано да физичко лице може обављати вештачење само ако је уписано у Регистар вештака, бранилац наводи да у конкретном случају, нема доказа да је ИИ уписан у Регистар судских вештака и да самим тим није могао да учествује у изради налаза и мишљења од 21.08.2020. године и 12.11.2020. године. Наведени налаз и мишљење вештака се, према мишљењу браниоца, суштински односе на функционалну исправност алата који је наводно употребљен за извршење кривичног дела члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. КЗ и члана 61. КЗ па је првостепени суд, заснивајући пресуду, поред осталих доказа, и на тим доказима, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произлази да је Основним суд у Краљеву у кривичном предмету К 33/18 на главном претресу од 28.07.2020. године, одредио вештачење од стране сталног судског вештака машинске струке Зорана Јовановића, који је обавестио суд да вештачење које му је поверено није у домену његове струке већ вештака електронске струке, о чему је сачињена службена белешка од 29.07.2020. године.

Наредбом Основног суда у Краљеву К 33/18 од 29.07.2020. године одређено је вештачење на околност утврђивања да ли уређаји и предмети који су од окривљене ББ одузети уз потврду о привремено одузетим предметима од 21.10.2017. године,

"употребљавани и да ли су могли да буду употребљени за декодирање безбедносног кода возила.

Наведено вештачење поверено је сталном судском вештаку Захарију Луковићу, дипломираном инжењеру електротехнике, ужа специјалност електроника и телекомуникације и ИИ, прецизном механичару из ..., који су дали налаз и мишљење од 21.08.2020. године, а након тога су обојица испитана на главном претресу од 08.10.2020. године, када је ИИ положио заклетву у складу са чланом 119. став 1. и 3. ЗКП.

Одредбом члана 114. став 3. ЗКП прописано је да ако за одређену врсту вештачења постоје вештаци са списка сталних вештака, други вештаци се могу одредити само ако постоји опасност од одлагања или су стални вештаци спречени, или ако то захтевају друге околности.

Одредбом члана 119. став 1. ЗКП прописано је да ће се од вештака захтевати да пре вештачења положи заклетву, а стални судски вештак биће пре вештачења опоменут на већ положену заклетву, док је ставом 3. истог члана прописан текст заклетве.

По налажењу Врховног касационог суда, ангажовање ИИ, прецизног механичара као вештака, уз истовремено ангажовање сталног судског вештака Захарија Луковића, дипломираног инжењера електротехнике, у конкретном случају, оправдавале су друге околности у смислу одредбе члана 114. став 3. ЗКП односно потреба да се предмет вештачења брижљиво размотри, па како је ИИ у складу са чланом 119. став 1. и 3. ЗКП положио заклетву, вештачење које је обављено уз његово учешће, не може се сматрати доказом који није изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из наведених разлога, наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је оценио као неосноване.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање осталих навода захтева у којима бранилац означава повреду члана 2. став 1. тачка 11) ЗКП, обзиром да наведена, општа одредба Законика о кривичном поступку објашњава значење појединих израза употребљених у том закону и не представља законом дозвољен разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из 438. став 2. тачка 1) ЗКП ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић